

عنوان مقاله:

مطالعه زبان و بیان در پیکره سفالی طغرل بیک سلجوقی با رویکرد بینامتنی

محل انتشار:

مجله هنرهای زیبا: هنرهای تجسمی، دوره 22، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

جواد نکونام - دانشجوی دکتری تخصصی هنر اسلامی، دانشکده هنرهای اسلامی، دانشگاه هنر اسلامی تبریز، تبریز، ایران

بهمن نامور مطلق - دانشیار دانشکده ادبیات و علوم انسانی، گروه آموزشی زبان و ادبیات فرانسه، دانشگاه شهید بهشتی تهران، ایران

خلاصه مقاله:

کشف بینامتنیت در قرن بیستم، نگرش نوینی در افق مطالعات علوم انسانی و هنر فراهم آورد. از گرایش های مهم بینامتنی، بینامتنیت خوانشی است که نخستین بار رولان بارت مطرح کرد. مقاله پیش رو، به مطالعه مجسمه سفالین «سلطان طغرل بیک سلجوقی» متعلق به هنر دوره اسلامی ایران با رویکرد بینامتنیت خوانشی پرداخته است. هدف اصلی نوشتار حاضر، آشنایی مخاطبان با یکی از شیوه های مهم نقد ادبی و هنری معاصر، یعنی بینامتنیت خوانشی است که با تطبیق آن بر پیکره های مطالعاتی ایرانی و اسلامی، قابل بهره برداری است. در ابتدا، شناسه تاریخی پیکره حاضر معرفی می شود و سپس، کشف تمامی خوانش های ممکن با رویکرد بینامتنی در مجسمه مذکور کانون توجه قرار می گیرد. در مرحله بعد، با تحقیقی میدانی، نقش متن های مذکور در خوانش مخاطبان اثر نقد و بررسی می شود. بدین منظور، چهل خوانش مختلف که از مصاحبه با دانشجویان رشته های هنر و ادبیات شکل یافته، محور تحلیل این قسمت است. یافته های پژوهش حاضر نشان می دهد اول، خوانش بینامتنی به عنوان روش تحقیق، قابلیت نقد و بررسی آثار هنری و تجسمی ایرانی- اسلامی را دارد. دوم، خوانش مخاطبان اثر حاضر، اغلب خوانشی مرکب (متنی، بینامتنی و فرامتنی) بوده است.

کلمات کلیدی:

پیکره سفالی، خوانش بارتی، رویکرد بینامتنیت، طغرل بیک سلجوقی، هنر اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1775498>

